

ROSA CRUX

1/2025

Filosofiaa - Mystiikkaa - Tiedettä - Kulttuuria

Ruusuristiylipisto (Rose-Croix University)

A M R C

ROSA CRUX

FILOSOFIAA - MYSTIIKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Nro 1, Kesäkuu 2025, 28. vuosikerta

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Mikä on oppimisen ja tietämyksen arvo?.....	6
Uusi oppimisympäristö.....	15
AMORCin opinnot.....	21
Vihkimys.....	24

Kansikuva: / Jari Jussila

© Copyright 2025
**Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI**

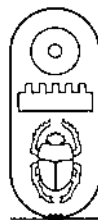
AMORC, Tesomajärvenkatu 4 D 60
33310 TAMPERE
amorc@amorc.fi
www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

ISSN 2736-8610 (painettu)

ISSN 2736-8629 (verkkojulkaisu)

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin perustana on filosofinen ja vihkimyksellinen perinne. Jäsenten edistyessä opinnoissaan heidät vihitään seuraavalle opintotasolle tai -asteelle. Ruusuristiläiset, niin miehet kuin naisetkin kautta maailman, opiskelevat luonnon lakeja elääkseen harmoniassa niiden kanssa. Opiskelun aihepiirejä ovat mm. sielun luonne, intuition kehittäminen, klassinen kreikkalainen filosofia, kehon energiakeskukset ja itseparantamistekniikat. Ruusuristiläinen perimätieto opastaa ja kannustaa opiskelijaa löytämään sisimmässämme jo olevan viisauden, myötätunnon, voiman ja rauhan.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

Tesomajärvenkatu 4 D 60

33310 TAMPERE

soita iltasin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

”Suuren Työn toteuttamiseksi tarvitaan kolme ominaisuutta, rakkaus, älykkyys ja aktiivisuus. Ja kuitenkin, rakkaus on aina juurena ja lähteenä kaikelle yllä olevalle.”

Louis-Claude de Saint-Martin

Mikä on oppimisen ja tietämyksen arvo?

Harvey Spencer Lewis
Rosicrucian Digest October 1944

Oppimisen arvo on sen soveltamisessa, siinä tavassa, jolla sovellamme hankkimaamme tietoa. Tiedosta tulisi tulla älykäs syy. Jokainen tietoinen tekomme seuraa jotakin ajatusta tai ideaa, joka on sen aiheuttanut. Jos riisuisin yhtäkkiä takkini ilman, että ymmärtäisin miksi teen niin, olisin varmasti hämmentynyt omasta toiminnastani. Samoin, jos ottaisit useita kirjoja hyllystä tietämättä syytä siihen, olisit huolissasi käyttäytymisestääsi. Jos olemme hyvin masentuneita tai alakuloisia tai päinvastoin, mielialamme on korkealla eikä meillä ole vastaavaa ajatusta, mikä on vaikuttanut näihin tunnetiloihin, olisimme hämmentyneitä tilastamme. Näin ollen normaalilla ihmisellä jokainen ajatus muuttuu ymmärrettäväksi tunteiksi, mielialoiksi tai jonkinlaiseksi suoraksi toiminnaksi.

Kun pohdimme, meditoimme tai mietimme, tarkoituksena on usein säätää tunteitamme, antaa niille järkevä suunta. Se voi olla myös mielen kurinalaistamista tai ajatusten järjestämistä. Se johtaa

lopulta suoriin tekoihin, asioihin, joita teemme. Reflektointi tai meditaatio on paljon enemmän kuin huonekalujen järjestelyä huoneessa. Siirrämme tuolin tänne, pianon toiseen nurkkaan. Otamme verhot yhdestä ikkunasta ja ripustamme ne toiseen, jotta saamme uuden vaikutelman. Teemme tämän käyttämällä käsillä olevia materiaaleja. Samoin teemme, kun pohdimme tai mietiskelemme, järjestelemme ajatuksiamme mieleemme mukaan.

Mutta palatkaamme huonekalujen vertauskuvaan. Oletetaan, että joku ostaa joukon uusia huonekaluja ja huomaa niiden toimituksen jälkeen, että ne eivät sovi kotiin, eivät sovi ympäristön kanssa ja niitä on liikaa. Sanoisimme, että tällainen huonekalujen ostaminen osoittaa ostajan älykkyyden puutetta. Kuitenkin jotkut ihmiset hankkivat oppimansa tällä tavalla. Heillä on vain ajatus tai halu oppia, ja se saa heidät opiskelemaan. He opiskelevat melkein mitä tahansa ilman suunnitelmaa, ja omaksutut tiedot täyttävät heidän mielensä. Syynä on se, että heillä ei ole

mitään käyttöä hankkimilleen tiedoille, ei mitään tapaa käyttää keräämäänsä tietoa. Se on sama kuin ahtaisi kartanon sisällön, riippumatta siitä kuinka arvokas se on, bungalowiin, jota varten kyseistä kalustusta ei ole suunniteltu.

Tulevaa ammattia palveleva koulutus

Aristoteles sanoi, että koulutuksen tulisi palvella jotakin tulevaa ammattia. Hän jakoi ammatit *vapaaehtoisiin* ja *pakollisiin*. Mikä tahansa tiede, taide tai ammatti, joka tekee ruumiista, mielestä ja sielusta vähemmän kykenevän harjoittamaan hyveitä, toisin sanoen tekee mahdottomaksi sen käyttämisen tarkoitetulla tavalla, on vulgaaria (moukkamainen, sivistymätön, rivo) tiedettä ja taidetta. Pakolliset tai vulgaarit taidot ovat niitä, joilla on taipumus aiheuttaa ruumiin epämuodostumia. Taidot, jotka tuhoavat terveyden ja heikentävät moraalia, ovat myös vulgaareja. Jopa vapaaehtoiset taiteet ja taidot voivat tulla vulgaareiksi, jos kiinnitämme niihin liikaa huomiota, jos keskitymme niihin sulkemalla kaiken muun pois. Esimerkkinä voidaan mainita askeetti, jonka ihanteena on henkisen täydellisyyden saavuttaminen. Hän turvautuu usein itsensä kieltämiseen, kieltämällä ruumiilta sen tar-

peet, tukahduttamalla luonnolliset toiminnot, sulkemalla itsensä pois yhteiskunnasta, ja seurauksena epänormaalista elämäntavastaan ja toimistaan hän tekee tavallisesti vapaaehtoisesta taiteesta ja taidosta vulgaarin.

Mutta mitä tarkoitusta koulutuksen sitten tulisi palvella? Aristoteles sanoo, että useimmille ihmisille minkä tahansa ammatin päämääränä on vapaa-ajan saaminen. Jos näin on, jos päämäärä on vapaa-aika, mitä meidän pitäisi tehdä vapaa-ajalla, kun olemme sen saaneet? Se ei voi olla vain huvia, viihdettä, sillä silloin huvista tulisi elämän päämäärä. Jos hankimme oppia tai tietoa vapaa-ajan vuoksi, ja vapaa-aika olisi vain huvia, meillä olisi melko pinnallinen syy elää. Aristoteles ei näillä huomautuksillaan halua halventaa huvia. Hän ymmärtää ja toteaa, että se on ihmisille erittäin tarpeellista. Vapaa-aika ja huvi herättää tunteita, se tuo esiin muita olemuksemme piirteitä, ja se, mikä stimuloi meitä kokonaisuudessamme, on hyväksi sielulle. Mutta elämän päämäärän tulisi olla kestäväää nautintoa. Sen ei tulisi olla vain rentoutumista ja lepoa väsymyksestä, sillä kun olemme levänneet, emmekä ole enää väsyneitä, elämä muuttuisi yksitoikkoiseksi ja tylsäksi.

Aristoteles toteaa lopuksi, että on olemassa kahdenlaista koulutusta. Kummallakin on oma päämääränsä tai tehtävänsä. Ensinnäkin on koulutusta, jonka tavoitteena on välttämättömyys. Se huolehtii ruumiin ylläpidosta, mahdollistaa ajallisten velvollisuuksien täyttämisen ja on siten oppimista, joka valmistaa meitä ammattiin, uraan tai työelämään. Toinen koulutuksen muoto on se, joka tarjoaa *henkistä nautintoa*. Kun meillä on vapaa-aikaa, tällainen oppiminen antaa meille mahdollisuuden hyödyntää sitä niin, että saamme siitä suurimman nautinnon. Se on kulttuurista oppimista. Se opettaa meille esimerkiksi maalausta, musiikkia ja kieliä, jotka tuovat henkistä nautintoa. Siksi meitä ei pitäisi kouluttaa vain ammattiin tai työhönsä. Valitettavasti monet ammattilaiset ja asiantuntijat, jotka ovat keskittäneet koko oppimisensa hyödyllisiin tavoitteisiin, ovat hyvin *ahdasmielisiä*. He ovat todella tietämättömiä monista elämän olennaisista asioista oman alansa ulkopuolella ja kokevat vapaa-aikanaan suurta ikävystymistä ja ilottomuutta.

Aristoteles sanoo, että tieto on jalo asia. Se on ihmismielen suurin tehtävä. Tietoa ja oppimista ei

pidä käyttää jonkinlaisena kaivinkoneena, jonka avulla kaivetaan ja luodaan itselle paikka talouselämässä. Vaan tiedon tulisi herättää hienompia aistejamme ja puhutella psyykkistä puoltamme. Hän toteaa esimerkiksi, että meitä tulisi opettaa piirtämään, ei vain siksi, että voisimme suunnitella paremman sikalan, vaan myös siksi, että voisimme tulla kauneuden tuomareiksi ja herättää esteettisen makumme, jotta voisimme arvostaa muodon ja viivojen symmetriaa. Ne, jotka jatkuvasti etsivät kaikesta hyödyllistä ja käytännöllistä ja tekevät siitä oppimisen päämäärän, eivät voi olla *vapaita* ja *liberaaleja sieluja*. He ovat sidottuja yhteen, käytännölliseen päämäärään. He ovat kuin rautahilettä, jota magneetti vetää yhteen suuntaan, eivätkä he voi koskaan vapaasti nauttia siitä, mikä sijaitsee vetovoiman polun molemmin puolin.

Rooman keisari ja filosofi Marcus Aurelius sanoi: ”Valmistele ajattelusi. Älä anna mielesi olla turhaan kiinni pienissä asioissa, siinä mitä muut tekevät tai sanovat, merkityksettömissä seikoissa, sillä se on ajattelun tuhlausta. Aseta itsellesi laajat, konkreettiset tavoitteet, asiat,

joista haluat olla kiinnostunut, asiat, jotka muodostavat henkiset tai älylliset ihanteesi, *jotta olet aina*, kun sinulla on aikaa ajatella, kytkeytyneenä näihin ajatuksiin. Ole sellainen, että jos joku kysyy sinulta milloin tahansa, mitä ajattelet, niin voit heti vastata, että olet kiinnostunut tästä tai tuosta, ja siten osoittaa, että ajatuksesi eivät vain turhaan leiju ilmassa.”

Elämä(mme) ei ole suurin opettaja

Usein kuulemme sanottavan, että elämä on paras opettaja ja että siksi elämä on tärkein opettajamme. Tätä sanontaa käyttävät kuitenkin usein ne, jotka haluavat välttää opiskelua. On virheellinen käsitys, että elämä olisi paras opettaja. Jos elämä olisi ainoa opettajamme, oppisimme vain ne asiat, jotka tapahtuvat elämänpolullamme. Oppisimme vain ne asiat, jotka tapahtuisivat rajoitetussa ympäristössämme ja jotka voisimme henkilökohtaisesti kokea ja ymmärtää. Emme tietäisi mitään muusta, mitä ympärillämme tapahtuu, juuri ympäristömme ulkopuolella. Lisäksi, jos meidän pitäisi oppia vain elämästä, useimmat meistä oppisivat liian myöhään tässä elämässä voidakseen so-

veltaa kokemuksiaan. Lisäksi ainoat elämänkokemukset, jotka pystymme muistamaan ja jotka tuntuvat meille tärkeiltä, ovat ne, jotka herättävät huomiomme ja joihin sattuu liittymään tiettyä kärsimystä, pettymyksiä tai poikkeuksellisia saavutuksia. On myös suuri määrä *epäsuoria kokemuksia*, asioita, joita emme itse suoraan havaitse, mutta jotka voivat olla ja ovatkin meille erittäin hyödyllisiä oppimisen kannalta. Voimme opiskella edellisten sukupolvien, kansojen ja kansakuntien kirjallisuutta ja historiaa ja siten omaksua monien muiden ihmisten kokemuksia ja laajentaa siten elämäämme valtavasti. Voimme sisäistää lyhyen olemassaolomme aikana edellisten sukupolvien ja tiettyjen tärkeiden tapahtumien kohokohdat, joita emme voineet henkilökohtaisesti kokea omassa elämässämme. Joten oma henkilökohtainen kokemuksemme on vain yksi monista opettajista.

Tyydyttävvin tapa oppia joka päivä on tarkkaavainen havainnointi – katsominen ja kuunteleminen ymmärtäen. Tämä on tarkoituksellista havainnointia, ympäristön tarkastelua tietämyksen hankkimiseksi tai kuuntelemista samaa tarkoitusta varten.

Havainnointi tarkoittaa tietoisuuden ulottamista ja sellaisten asioiden houkuttelemista puoleensa, jotka lisäävät tietämystä, eikä vain ajalehtimistä läpi elämän odottaen, että kokemukset osuvat kohdalle kuin tiili päähän. Kun olet havainnoimalla saanut useita vaikutelmia, on tärkeää analysoida huolellisesti lukemaasi, näkemääsi tai kuulemaasi ja tutkia niitä, jos niin haluat. Katso, onko niillä merkitystä, opi niiden syyt ja seuraukset. Älä tee niistä vain kokemuksia, vaan tiedon lähteitä.

On välttämätöntä, että etsit oppimista elämässä ja etsit sitä, mikä sinua kiinnostaa. Jos kiinnität huomiota asioihin, jotka eivät kiinnosta sinua, huomaat, että ne muuttuvat työläiksi ja niiden vaikutukset eivät ole kestäviä ja unohtuvat helposti. Kiinnostus pakottaa etsimään keinon sen tyydyttämiseksi. Jokin, mikä kiehtoo meitä, saa meidät yleensä hankkimaan sen tai oppimaan siitä jotain ja kehittämään keinoja sen saavuttamiseksi. Kiinnostavuus on erittäin voimakas kannustin. Se, mikä vaikuttaa tunteisiimme, vie huomattavan osan huomiosta. Psykologia on osoittanut, että kiinnostavuus vaikuttaa suuresti muistiin. Lisäksi se, mikä kiinnostaa meitä,

kannustaa meitä oppimaan. Haluamme tietää siitä mahdollisimman paljon. Tämän todistamiseksi psykologiassa käytettiin niin sanottua ongelmakoteloä. Se on laatikko, josta on useita uloskäyntejä. Yksi niistä johtaa ruoan luokse. Näлкäinen koira laitetaan laatikkoon, ja lukuisien yritysten jälkeen se löytää lopulta uloskäynnin, joka johtaa ruokaan. Kun koira laitetaan laatikkoon toisen kerran, yhtä nälkäisenä, se löytää uloskäynnin huomattavasti nopeammin, ja joka kerta sen jälkeen yhä nopeammin. Näлкä oli selvä houkutin, ja kokemukset uloskäynnin löytämisestä, joka johti sen tyydyttämiseen, tekivät selvän vaikutuksen koiran muistiin, ja se oppi nopeasti. Havaittiin, että sama koira, joka laitettiin ongelmakoteloon ilman ruokaa uloskäynnin takana ja ilman nälkää, tarvitsi paljon enemmän aikaa vapautuakseen. Houkutinta ei ollut, joten oppimiseen ei ollut kannustinta.

Kokeilu- ja erehdysmenetelmät eivät ole tyydyttävä oppimistapa, koska ne eivät ole yhdenmukaisia. Kohdatut olosuhteet eivät aina ole samat. Voimme kokeilla jotain tänään ja oppia muutaman virheen kautta.

Voimme kokeilla samaa asiaa toisella kertaa ja saada täysin erilaiset tulokset. Tunteiden tila vaikuttaa kokeilemalla oppimisen onnistumisprosenttiin. Jos ihminen on innoissaan tai ärtynyt, hän saattaa tarvita useita yrityksiä ennen kuin oppii. Toisaalta, jos hän on rauhallinen ja tyyni, hän saattaa oppia saman asian yhdellä yrityksellä. Siksi pelkä kokeilu ja erehdys ei ole tyydyttävä oppimistapa.

Psykologia on myös todistanut tämän hyvin ainutlaatuisella kokeella. Se on sijoittanut opiskelijan huoneeseen, jossa oli useita ovia. Kaikki ovet, paitsi yksi olivat lukossa. Opiskelijan oli löydettävä ulospääsy mahdollisimman nopeasti. Testattiin, miten hän poistui huoneesta. Jos opiskelija oli rauhallinen ja tyyni, hän yleensä aloitti ensimmäisestä ovesta rivin päässä ja kokeili jokaista ovea peräkkäin, kunnes löysi lukitsemattoman oven. Jotkut opiskelijat menivät keskimmaiseen oveen tai johonkin muuhun oveen, ja jos se ei ollut se, he kokeilivat vuorotellen muita ovia. Havaittiin kuitenkin, että jos ovien kahvoihin tehtiin opiskelijan tietämättä sähköliitäntä, niin että hän sai kahvoja koskettaessaan pienen

sähköiskun, joka häiritsi häntä, ja samalla huoneessa räjähti salamavaloa sisältävä jauhe, mihin vielä liittyi outoja ääniä, se lisäsi aikaa, joka kului ennen kuin hän löysi oikean oven. Itse asiassa joskus hän unohti, mitä ovea oli kokeillut, ja yritti samaa ovea uudelleen häiriötekijän vuoksi. Kokeilu- ja erehdysmenetelmät eivät siis ole luotettavia, vaan ne vaihtelevat tunteidemme ja ympäristön mukaan.

Pänttääminen on tilapäistä oppimista

Lyhyessä ajassa lukeminen tai monien sivujen ahmiminen oppikirjasta ja sieltä faktojen ja tietojen nappaaminen, yrittäen omaksua mahdollisimman paljon tietoa kerralla, on vain väliaikaista oppimista. Tällainen tieto katoaa yhtä nopeasti kuin se on hankittu, koska se ei ole jäänyt vahvasti mieleen. Jos haluamme varmistaa tietomme pysyvyyden, eli jos haluamme muistaa opiskelemamme asiat mahdollisimman pitkään, meidän on ymmärrettävä täysin kaikki opiskelemamme asiat. Se tarkoittaa, että omaksumme pienemmän määrän tietoa, mutta ymmärrämme sen perusteellisesti ja teemme siitä *henkilökohtaisen osan* tietoisuuttamme. Se tar-

koittaa, että pidämme ajatuksen mielessä pidempään, ennen kuin siirrymme seuraavaan aiheeseen tai aihepiiriin. Tämä menetelmä vaatii enemmän aikaa tiedon hankkimiseen, mutta oppimasi jää sinulle pitkäksi aikaa.

Mieltä voidaan verrata voipalaan astiassa. Mitä enemmän painat sitä, sitä täydellisemmin se muotoutuu astian muotoihin. Mitä enemmän idea painaa tietoisuudessa, sitä elävämpi se on ja sitä helpommin se myöhemmin nousee muistista. Aikomuksesi on erittäin tärkeä. Sinun on haluttava oppia, muuten et opi, ja ajatuksesi kulkevat pääsi läpi ja ulos avaruuteen, kuvaannollisesti puhuen. Älä aio vain lukea tai kuunnella. Kun luemme päivittäistä sanomalehteä, tarkoituksemme ei ole oppia, vaan vain havaita jotain hetkellisesti ja sitten unohtaa se. Tavallisesti kun kuuntelemme radio-ohjelmaa, haluamme vain olla tietoisia jostakin sillä hetkellä, eikä siinä ole muuta, joten tällaiset havainnot eivät jää mieleen. Jos haluat oppia, on sen oltava mielessäsi tärkein tarkoitus, kun luet tai kuuntelet. Ymmärrä ajatuksesi, ota se täysin haltuusi ja analysoi sitä. Pidä mielessäsi: ”Haluan, että tämä tulee osaksi minua.”

Kolme tärkeintä syytä oppimiseen

Edward Bellamy, tunnetun teoksen ”Looking Backward” kirjoittaja, sanoo, että koulutuksella on kolme pääasiallista syytä. Ensinnäkin jokainen ihminen tarvitsee mahdollisimman paljon tietoa. Hän tarvitsee sitä omaan nautintoonsa, omaan henkilökohtaiseen onnellisuuteensa elämässä. Kukaan oppinut mies tai nainen ei ole koskaan yksin, sillä hänellä on käytettävissään koko menneisyys, valtava kokemusten varasto, jota hän voi käyttää ja hyödyntää. Mielikuvituksensa avulla hän voi muokata oppimansa omaksi mieluisekseen maailmaksi, riippumatta siitä, missä hän on.

Toinen syy koulutukselle on se, että ystävämme, kumppanimme, naapurimme ja perheenjäsenemme voivat nauttia seurastamme. Kun ihminen on tietämätön, hän on hyvin altis ennakkoluuloille, suvaitsemattomuudelle ja ilkeydelle, koska hänen näkemyksensä ovat rajalliset, ja hänen läsnäolonsa tekee lähes kaikki muut onnettomiksi ja olonsa epämurkavaksi.

Kolmas syy koulutukselle, Bellamyn mukaan, on takuu syntymättömille, että heille on

luvassa parempi ja valistuneempi maailma, takuu siitä, että heillä on älykkäät ja valistuneet vanhemmat.

Kuten edesmennyt Imperatorimme tohtori Lewis on sanonut, yksikään yksilö tai ryhmä ei voi nousta omaa tietoisuutensa tasoa korkeammalle. Jos emme opi, jos näkemysemme ovat ahdasmielisiä, niin sitä myös elämämme on. Se on taikauskon, epäilyjen ja tarpeettomien vaikeuksien vankina.

Meidän on välttämätöntä rentoutua työstämme ja opinnoistamme. Tätä varten meillä on oltava huvia ja viihdettä, mutta emme saa vääristää huvituk-siamme. Emme saa omaksua pelejä tai urheilulajeja, jotka eivät todellisuudessa kiinnosta meitä, vaan jotka otamme käyttöön vain tapojen tai ympäristön mieltymysten vuoksi. Sellaiset eivät koskaan rentouta meitä. Älkää koskaan häpeilkö yksinkertaisia, terveellisiä ja moraalisia nautintoja, olivatpa ne kuinka triviaaleja tahansa. Niiden tarkoitus on rentouttaa teitä. Aikaisemmin jesuiitat, jotka epäilemättä silloin kuten nytkin joutuivat viettämään tuntikausia intensiivisen opiskelun parissa, tapasivat rentouttaa mielensä,

kuten he sanoivat, kahden tunnin välein. He poistuivat opintotilasta, ottivat tuolinsa mukaansa ja pyörittivät niitä yhden jalan varassa useita minuutteja kerrallaan, ja sitten käänsivät pyörittäksen toiseen suuntaan useaksi minuutiksi. Tämä lievitti heidän jännittyneisyyttään ja antoi heille mahdollisuuden irrottaa mieltä opinnoista. Se oli toimintaa ilman mitään tarkkaa tarkoitusta ja loi rentoutumista.

Spinoza, yksi vaikeaselkoisimmista filosofeista, liittyi intensiivisen abstraktin ajattelun jälkeen perheensä seuraan ja keskusteli tunnin tai enemmänkin merkityksettömistä asioista ja tapahtumista, rentouttaen mielensä kuin mies, joka laskee raskaan taakan hartioiltaan. Sokrates, niin meille kerrotaan, leikki pitkän keskittymisen ja opiskelun jälkeen punastelematta antiikin Ateenan kaduilla, hyppien ja tempuillen kuin lapsi, välittämättä filosofisesta arvokkuudesta, ja hän virkistyi suuresti tällaisesta toiminnasta. Balzac viihdytti itseään pitkän kirjoittamisen jälkeen piirtämällä värikynällä. Descartes, kuuluisa ranskalainen filosofi, vietti joka iltapäivä myöhäiset tunnit puutarhassaan kasvattamalla harvinaisia kukkia,

mikä oli aivan erilaista puuhaa kuin hänen henkinen työnsä.

On todellakin valitettavaa, että useimmat nykypäivän korkeakouluissa ja yliopistoissa opiskelevat opiskelijat pitävät oppimisensa ainoana tavoitteena hyödyllisyyttä eikä älyllisen nautinnon vaalimista. Siksi he lopettavat opintonsa, valmistuvat ja vakiintuvat ammatissaan, ja lukuun ottamatta tarvetta pysyä ajan tasalla oman ammattinsa yksityiskohdista, he lopettavat kaiken opiskelun. Heille oppimisen koko tarkoitus oli vain hyödyllisyys, eräänlainen portti työelämään ja toimeentuloon.

Harvey Spencer Lewis (1883-1939).

Ensimmäisen Imperaattorimme Harvey Spencer Lewisin kuoleman myötä ruusuristiläisyyden historiasa kääntyi uusi sivu. Hänen työtään Imperaattorina jatkoi hänen poikansa Ralph Maxwell Lewis (1904-1987).

Tämä teksti on käännös avauspuheenvuorosta ”The Value of Learning”, jonka Imperaattori piti Ruusuristiyliopiston (Rose-Croix University) opiskelijakunnalle. Teksti julkaistiin alunperin hänen kuolemansa jälkeen The Rosicrucian Digest October 1944 lehden numerossa.

Rose-Croix University on oppilaitos, joka keskittyy tarjoamaan ainutlaatuista ja uraauurtavaa koulutusta eri oppiaineissa painottaen sekä esoteerista että eksoteerista tietoa. Yliopisto tarjoaa mystisen ympäristön, jossa opiskelijat tutkivat tiedon puuta sekä päällään että sydämellään. Yliopiston tavoitteena on auttaa opiskelijoita kehittymään henkilökohtaisesti, hengellisesti ja älyllisesti sekä edistää elinikäistä hengellistä muutosta ja akateemista huippuosaamista.

Uusi oppimisympäristö

Fr Jari Jussila

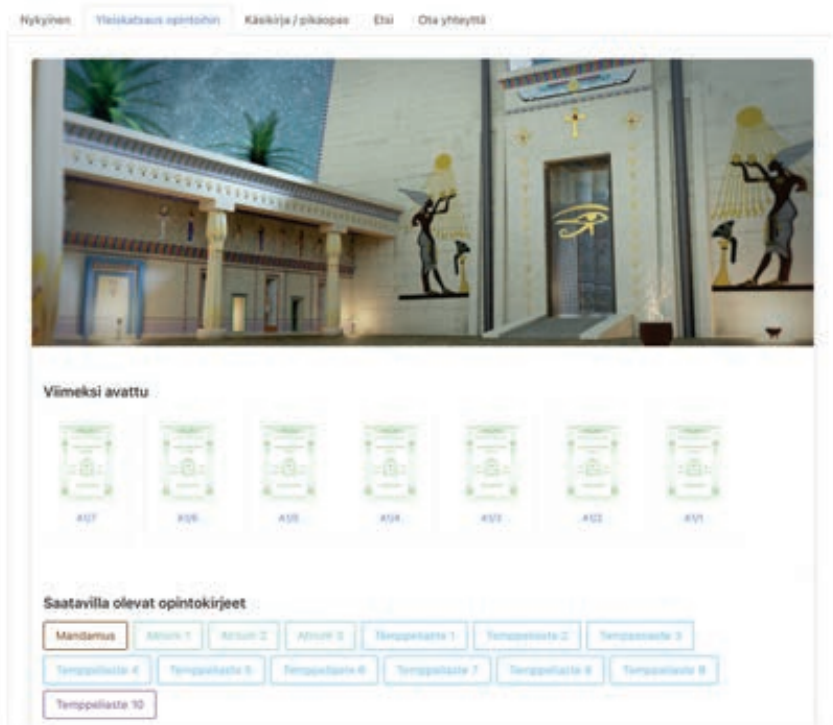
Huomioiden Harvey Spencer Lewisin viisaat sanat oppimisen ja tietämyksen arvosta, on ilo päästä esittelemään meidän uusi digitaalinen oppimisympäristömme.

Uuden oppimisympäristömme kautta pääset käsiksi opintokirjeisiimme. Voit lukea opintokirjeet selaimella omalta tietokoneeltasi, tabletiltasi tai älypuhelimeltasi niin halutessasi. Voit halutessasi myös ladata opintokirjeet talteen omalle laitteellesi ja kuunnella ne puheena esimerkiksi Adobe Acrobat Reader sovellusta käyttäen. Tätä myöden kaikki oppimateriaali on sinun käytettävissäsi ajasta ja paikasta riippumatta ja voit kantaa sitä aina mukanasasi vaikka housun taskussasi. Tämä olisi varmasti ilahduttanut ja hymyillyttänyt myös ensimmäistä Imperaattoriamme, Harvey Spencer Lewisiä.

Uusi oppimisympäristö ei kuitenkaan ole vain ”digitaalista paperia”, vaan se pitää kirjaa jokaisen opiskelijan oppimispolusta. Yleiskatsauksesta opintoihin pääset seuraamaan omaa edistymistäsi ja näet myös opintokirjeet ja oppimateriaalin, mitä olet vii-

meksi tutkiskellut. Järjestelmään on myös sisäänrakennettuna Lewisin suosittelu pedagogiikka, jossa omaksumme pienemmän määrän tietoa kerrallaan, mutta pyrimme ymmärtämään sen perusteellisemmin ja tekemään siitä osan omaa tietoisuuttamme. Teknisesti tämä tarkoittaa sitä, että luettuasi yhden opintokirjeen järjestelmässä, seuraava opintokirje aukeaa sinulle viikon päästä. Tällä pyritään välttämään liian monen opintokirjeen ahmimista kerrallaan ja kannustamaan sen syvällisempään pohdiskeluun ja varmistamaan, että sinulla on riittävästi aikaa sisäistää aihe sekä tehdä ja toistaa harjoituksia, joita opintokirjeessä on mahdollisesti esitetty.

Uusi oppimisympäristö helpottaa asioiden kertaamista ja tarjoaa myös monia oppimista helpottavia ja syventäviä toiminnallisuuksia. Yksi näistä on etsintätyökalu, jonka avulla voit etsiä sinua kiinnostavia asioita opintokirjeistä ja joka löytää sinun puolestasi kaikki ne opintokirjeet, jotka käsittelevät etsimääsi asiaa. Uudessa oppimisympäristössä on myös paljon syventäviä

ja täydentäviä aineistoja, kuten oppaita, videoita, Imperaattorin, Suurmestarin ja Administraattorin kirjeitä, joiden avulla voit syventyä ruusuristiopintoihin.

Oppimisympäristö sisältää neljä osiota:

- 1) Nykyinen,
- 2) Yleiskatsaus opintoihin,
- 3) Käsikirja / pikaopas,
- 4) Etsi, ja
- 5) Ota yhteyttä.

Nykyinen osio näyttää aina nykyisen opintokirjeesi ja ajan-

kohdan, koska seuraava opintokirjeesi on saatavilla. Tältä sivulta pääset lähettämään myös sanktum vihkimysraporttisi. Yleiskatsaus opintoihin sisältää viimeksi avatut opintokirjeet, kaikki saatavilla olevat opintokirjeet, valat ja lupaukset ja sanktum vihkimysten tilanteen. Valat ja lupaukset toimivat myös porttina opintojen etenemiseen. Tiedyt opintoasteet avautuvat vasta sitten, kun olet toimittanut niihin liittyvän valan tai lupauksen.

Opintokirjeen avattuessasi, voit ladata sen omalle laitteelle klikkaamalla ruudun alareunassa olevaa nuolipainiketta.

Käsikirja / pikaopas on verkkosivusto, jonka tarkoituksena on antaa sinulle hyödyllisiä ohjeita jäsenyytesi hoitamiseen. Sisältöä päivitetään säännöllisesti, ja siksi on relevanttia palata siihen aika ajoin.

Etsi sivulta voit tällä hetkellä hakea tietoa kaikista niistä opintokirjeistä, jotka on sinulle

saatavilla. AMORCissa on kehitetty lisäksi myös sisäinen tukiälysovellus, joten lähitulevaisuudessa pääset myös esittämään kysymyksiäsi suoraan tukiälylle, joka vastaa kysymykseesi käyttäen kaikkia AMORCin aineistoja - siten tuoden kielimallien ymmärryksen ruusuristiläisten opintojen tueksi.

Ota yhteyttä sivun kautta voit olla yhteydessä Astemestariisi, joka on aina valmis tukemaan sinua kysymyksissäsi ja ajatuksissasi koskien ruusuristiläisiä opintoja.

Uusi oppimisympäristö otetaan asteittain käyttöön kesällä. Oppimisympäristön ovat kehittäneet Skandinavian Suurloosissa toimivat ohjelmistokehittäjät vapaaehtoistyönä. Oppimisympäristön käännöstyö ja räätälöinti Suomen tarpeisiin aloitettiin viime vuonna. Oppimisympäristön kehittämistyö on myös hyvin linjassa AMORCin globaalin kehittymistyön kanssa, joka alkoi Imagine AMORC aloitteesta Montrealin AMORC maailmankongressin yhteydessä vuonna 2023. Oppimisympäristömme on ensimmäisten kielialueiden joukossa, johon on integroitu AMORCin universaali kirjautumispalvelu Kutambua. Ku-

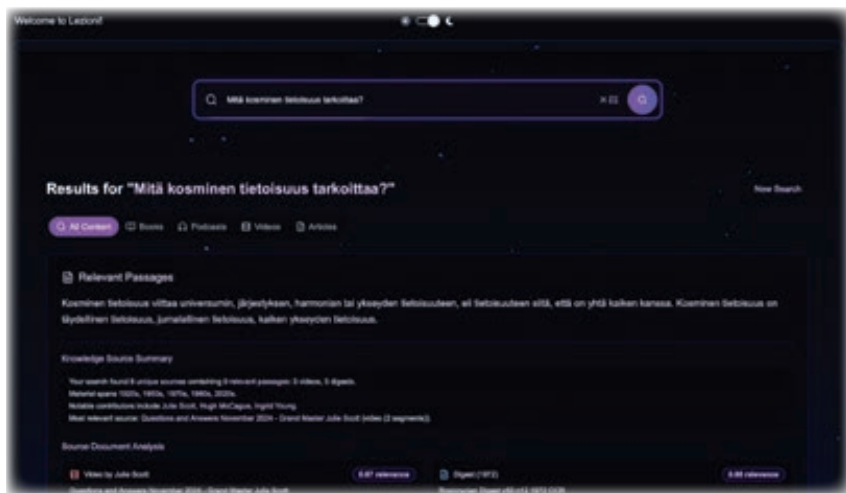
tambua mahdollistaa turvallisen kirjautumisen Lezioni oppimisalustalle, joka on AMORCin uuden sukupolven oppimisalusta.

Lezioni

Lezionin tarkoitus on koota yhteen kaikki AMORCin oppimisresurssit ja mahdollistaa jokaisen opiskelijan opiskella opintokirjeitä ja muita oppimisisältöjä haluamallaan kielellä.

Imagine AMORC 2025 tapahtumassa Ornano Grandessa, Italiassa, esiteltiin Lezioni alustalle integroitu AMORCin oma tukiäly, joka osasi vastata sille esitettyihin kysymyksiin hyödyntäen kaikkia AMORCin avoimesti saatavilla olevia materiaaleja, kuten Rosicrucian Digest lehtiä ja podcasteja. Tukiällyn avulla voi saada vastauksen kysymyksiin hyödyntäen ainoastaan luotettavia tietolähteitä ja se tarjoaa myös mahdollisuuden päästä näihin aineistoihin suoraan kiinni.

Esimerkiksi voit kysyä Rosicrucian Knowledge Explorerilta, mitä kosminen tietoisuus tarkoittaa ja se vastaa koostaen vastauksensa AMORCin oppimateriaaleista. Vastauksesta poimittuna: ”Kosminen tietoisuus viittaa universumin, järjestyksen tai ykseyden tietoisuuteen, eli tietoisuuteen siitä, että on yhtä kaiken kanssa. Kosminen tietoisuus on täydellinen tietoisuus, jumalallinen tietoisuus, kaiken ykseyden tietoisuus”

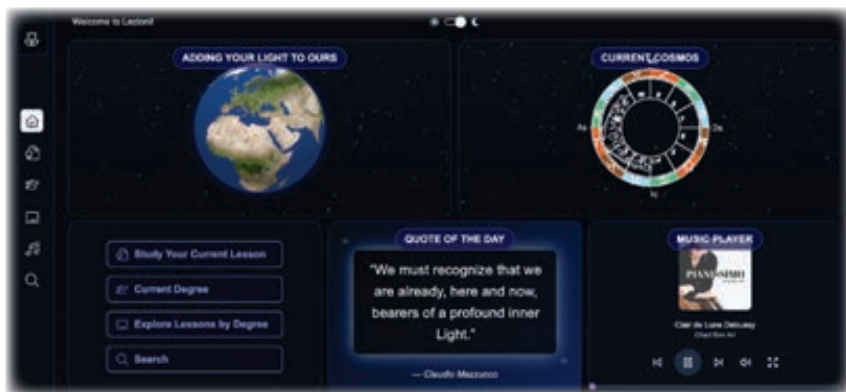
Haun alla näkyy kaikki lähteet ja niitä pääsee myös suoraan lukemaan, katselemaan ja kuuntelemaan vastauksen alle kootuista tietolähteistä.

Jatkossa kaikki AMORCissa opiskelevien yhteiseen käyttöön tuottamat kirjat, artikkelit,

podcastit ja videot rikastuttavat yhteistä tietovarantoa ja auttavat tukiälyä löytämään kattavampia ja täsmällisempiä vastauksia sille esitettyihin kysymyksiin.

Rosicrucian Knowledge Explorer on vain yksi Lezionin tarjoamista toiminnallisuuksista, joita kehitetään jatkuvasti lisää.

Imagine AMORC 2025 tapahtumassa demottiin myös videoita, joissa tekoäly puhui alkuperäisen esittäjän puhetyylillä saman esityksen valitulla kielellä ja jonka vieraskielinen puhe oli myös synkronoitu esittäjän huulien liikkeisiin. Tämä herätti osallistujien keskuudessa myös keskustelua etiikaasta, joka tässä tapauksessa osoittautui puhujan alkuperäiseksi toiveeksi, että hänen esityksenä olisi saatavilla

useilla kielillä ja saavuttaisi mahdollisimman monet opiskelijat. Eettinen tekoälyn käyttö nousi esille jo Liber Lucis - Valon kirja teoksessa ja se ohjaa myös AMORCin teknistä kehittämis-työtä. Keskusteluissa Imagine AMORC tapahtumassa pidettiin tärkeänä, että aineistoissa, joissa tekoälyä on käytetty, esimerkiksi puheen generointiin, se myös tuodaan esille, ja siten voidaan erottaa autenttinen ja alkuperäisen lähde tekoälyn generoimasta.

Lezionin muita toiminnallisuuksia ovat esimerkiksi, jokaisen alustaa käyttävän valon lisääminen kartalle, tähtikartta, nykyisen oppitunnin opiskelu, nykyisen oppiasteen tarkastelu, oppituntien tarkastelu oppiasteen mukaan, päivän sitaatti ja musiikkisoiitin.

Testivaiheen jälkeen Lezioniin pääsee kirjautumaan meidän

oppimisympäristömme kautta ja siten kaikki kansainvälinen kehitystyö on myös meidän kielialueemme hyödynnettävissä.

Kehittämistyötä tehdään AMORCissa avoimesti ja yhteisöllisesti, useiden vapaaehtoisten toimesta, ja siihen on halukkaiden mahdollista osallistua, tuomalla omaa osaamista ja asiantuntemusta yhteisen hyvän rakentamiseen.

Meillä nyt käyttöönotettava Skandinavian Suurloosin kehittämä AMORC Web System on kehitetty hyödyntäen ilmaista, avoimen lähdekoodin PHP-ohjelmointikieleen perustuvaa Laravel web-ohjelmistokehystä, jota käyttää maailmalla yli 100 000 yritystä, mukaan lukien BBC, Nokia, Pfizer, Disney ja Netflix.

Nykyinen Imperaattorimme Claudio Mazzucco on nähnyt tärkeänä tuoda ihmisiä yhteen

ja yhdistää voimavarojamme yhdeksi AMORCiksi. Hän on kuvannut tätä myös metaforana matkan tekemisestä yhdessä uudelle mantereelle. Aivan kuten 1600-luvun lopulla joukko ruusuristiläisiä kokoontui yhteen ja lähti Euroopasta laivalla kohti Amerikkaa.

Nyt kolmena vuotena peräkkäin järjestetyt Imagine AMORC tapahtumat ovat yksi näistä aloitteista, joka on tuonut yhteen AMORCin kehittäjiä ympäri maailmaa. Sen myötä myös Suomessa olemme päässeet mukaan tähän kehitykseen ja tekemään tätä matkaa yhdessä.

AMORC opinnot

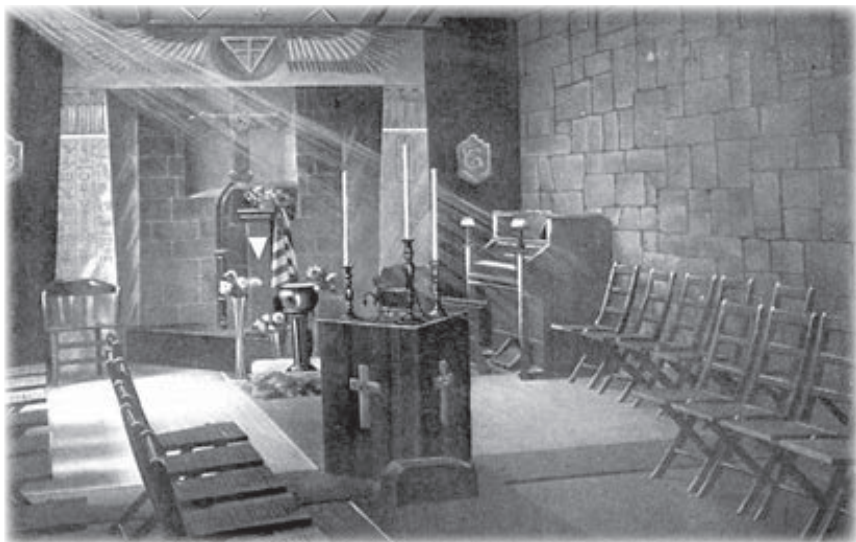
Otteena Christian Rebissen kirjasta Ruusuristiläisten historia ja mysteerit, nostamme esille muutaman huomion AMORCin opetuksista.

Aluksi on korostettava, että Harvey Spencer Lewis piti Muinaista Mystistä Ruusuristin Veljeskuntaa jatkumona niille ruusuristiläisille aktiviteeteille, jotka tuotiin Amerikkaan 1600-luvun lopulla. Luodessaan ruusuristiläisyyden toista sykliä hän puhui pikemminkin ”uudistamises-

ta” kuin ”luomisesta”. Tämän kantansa tueksi Lewis perusti näkemyksensä Julius Friedrich Sachsen (1842-1919) kirjoissaan esittämiin tutkimuksiin, The German Pietists of Provincial Pennsylvania 1694- 1708, joka ilmestyi vuonna 1895, ja The German Sectarians of Pennsylvania 1708-1742, joka julkaistiin vuonna 1899.

Ensimmäinen ruusuristiläinen loosi

Harvey Spencer Lewis ja hänen yhteistyökumppaninsa ottivat käyttöön vuonna 1777 omaksutun ruusuristiläisten asteiden hierarkkisen rakenteen, ja Imperaattori itse valmisti kunkin asteen opetukset jäsenille. Ensimmäinen loosi perustettiin osoitteessa 7:s Avenue oleviin tiloihin New Yorkissa, ja sillä oli kaikki ruusuristitempeleille asetetut vaatimukset. Se oli suunnattu itään, jonne Lewis oli maalannut egyptiläistä maisemaa esittävän freskon, ja siinä oli symboliasemat neljässä kardinaalipisteessä. Sen yleinen sisustus oli saanut vaikutteita faaraoiden arkkitehtuurista. On syytä huomauttaa, että egyptosofia, joka otettiin käyttöön ruusuristiläisyydessä ja esoterismissa

Taiteellinen kuvitus 7.s Avenue, New York loosi huoneesta.

1700-luvulla, löysi parhaan käyttökohteensa Ruusuristin Veljeskunta AMORCista. Itse asiassa egyptiläinen symboliikka oli merkittävässä asemassa, ja voidaan sanoa, että yhdellä muinaisen Egyptin keskeisistä persoonallisuuksista, Akhenatenilla, on veljeskunnassa samanlainen rooli kuin Hiramilla vapaamuurariudessa.

Torstaina 13. toukokuuta 1915 pidettiin ensimmäinen ”konvokaatio”, kuten AMORC kutsuu rituaalikokouksiaan. Kaikki jäsenet saivat veljeskunnan ensimmäisen asteen vihkimyksen. Ensimmäisenä ”kynnyksen yli” astui Mart-

ha Lewis, Imperatorin vaimo. Jäsenille annetut opetukset annettiin New Yorkin loosissa, kuten Rosicrucian Initiationissa kerrotaan:

”Kullakin veljekuntamme kahdestatoista asteesta on oma viikimisiltansa, jota seuraa seitsemästä kymmeneen oppituntia, yleensä kaksi kuukaudessa, jotka pidetään temppelissä. Näitä luentoja pitävät kunkin loosin mestari ja veljet (fratres) ja sisaret (sorores) istuvat vihkot mukanaan ja tekevät muistiinpanoja merkeistä, symboleista ja aiheista. Tunneilla opiskellaan lakeja ja selityksiä, jotka perustuvat muinaisiin opetuksiin, joita

päivitetään jatkuvasti maailman suurimpien mielten tekemien uusien löytöjen ja keksintöjen valossa. Tunnit pidetään salassa, pyhässä muodossa suojatuissa looseissa (eli suojattuina ja täysin suljettuina), jotta kukaan ei voi oppia paljastettavia salaisia sanoja, ellei hän ole todellinen jäsen ja asianmukaisesti vihitty.”

Oppitunnit oli pian tarkoitus saattaa kirjoitettuun muotoon, jotta niitä voitaisiin opiskella muissa looseissa. Myöhemmin ne oli tarkoitus painattaa opintokirjeiksi, jotta jäsenet, jotka asuvat liian kaukana osallistuakseen kokouksiin, voisivat opiskella niitä. Kaikkien jäsenten oli kuitenkin käytävä vihkimyksensä läpi temppelissä. Ainoastaan niitä, jotka oli vihitty vähintään veljeskunnan ensimmäiseen asteeseen loosissa, pidettiin käytännössä todellisina ruusuristolaisina.

Opintojen uudistaminen

Toisen maailmansodan jälkeen Emperor Ralph M. Lewis (1904–1987) järjesti uudelleen Ruusuristin Veljeskunta AMORCin toiminnan. Hänen johdolla suurlooseja ja looseja perustettiin useimpiin maailman maihin. Lewisin

toiveiden mukaisesti hän jatkoi jäsenille tarkoitettujen opetusten tarkistamista. Samalla hän kirjoitti suuren määrän esoteerisuutta ja filosofiaa käsitteleviä artikkeleita sekä monia merkittäviä kirjoja, kuten *The Sanctuary of Self* (1948) ja *Essays of a Modern Mystic* (1962).

12. tammikuuta 1987 hän jätti tämän maailman, työskenneltyään neljäkymmentäkahdeksan vuotta Ruusuristin Veljeskunta AMORCin palveluksessa. Vuonna 1990 AMORCin Imperaattoriksi valittu Christian Bernad jatkoi opintokirjeiden uudistamista.

AMORCin opetuksista

Vuoteen 2019 AMORCin Imperaattorina toiminut Christian Bernard totesi AMORCin opetuksista, että koska AMORC suosii tietoisuuden vapautta, sen opetukset eivät ole luonteeltaan dogmaattisia tai lahkolaisia. Ne esitetään jäsenille pohdinnan ja mietiskelyn pohjana, tavoitteena välittää heille perinteistä tietoa, joka edistää heidän henkistä kehitystään. Näin ollen vihkimyksellisen kehityksen perimmäinen tavoite on saavuttaa Ruusuristitila. On tärkeää korostaa, että sanat Ruusuristiläinen (Rosicrucian) ja Ruusuristi (Rose-

Croix) eivät tarkoita samaa asiaa AMORCissa. Ensimmäinen viittaa henkilöön, joka opiskelee järjestön opetuksia ja filosofiaa, kun taas jälkimmäinen viittaa henkilöön, joka opintojensa päätteeksi on saavuttanut täydellisyyden siinä mielessä, että hän on viisas päätöksissään ja käyttäytymisessään. Jokainen ruusuristiläinen pyrkii tähän viisauden tilaan. Kirjallisen opetusmateriaalin lisäksi AMORC ylläpitää suullista opetusta, jota voi saada osallistumalla veljeskuntamme konvokaatioihin ja jäsenille tarkoitettuihin tilaisuuksiin. Vaikka niihin osallistuminen ei ole pakollista, ne ovat hyödyllinen lisä ruusuristiläiseen opiskeluun, sillä ne korostavat ruusuristiläisyyden rituaalista puolta ja toimivat kollektiivisen opiskelun kehyksenä. On myös syytä huomata, että AMORCin vihkimykset annetaan perinteisimmässä muodossaan Ruusuristitemppelissä näissä kokoontumisissa. Voidaan sanoa, että nämä vihkimykset vievät ruusuristiläisen etsinnän täydellisyyttä kohti.

Vihkimys

Suurmestari Julie Scott, SRC

Vihkimys ja rituaalit ovat joitakin tärkeimpiä asioita kokemuksessani ruusuristiläisenä sekä elämässäni. Ensimmäinen kerta, kun kävin ruusuristiläisessä tapahtumassa, oli St. Louis loosissa. Se oli loosinkonvokaatio. Vartija kutsui minut temppeliin etukäteen, jota voisin tutustua eleilmaisuihin, joita tekisimme tietyissä kohdissa – missä istuisimme, miten kävelisimme temppelissä – ja huomasin hänen kunnioituksensa tätä paikkaa kohtaan ja tunsin temppelin värehtelyt. St. Louis loosi oli kokoontunut tässä temppelissä jo vuosikymmeniä. Aistini olivat siis valppaina. Aloitimme konvokaation ja intonoimme vokaaliääneitä. Tämä oli minulle uutta – intonoimme kaikki yhdessä. Ja yhtäkkiä energia syöksyi selkärankaani pitkin pääni yläosaan ja olin kuvailemattoman kauniin valkoisen valon lähteessä.

Se oli minun vihkimykseni ruusuristiläiseksi.

Vihkimys on jotain, joka ylittää tämän ulottuvuutemme tavantomaiset kokemukset. Vihkimys

on jotain, mitä viisi aistiamme eivät yleensä pysty havaitsemaan ja kokemaan, ja se tapahtui loosin konvokaatiossa. Se ei ollut vihkimys, mutta se oli minun vihkimykseni.

Sen jälkeen osallistuin ensimmäisen temppeliasteen vihkimykseen. Se koostuu aina kahdesta osasta, ja ensimmäisen ja toisen osan välillä meidät vapautetaan ja kehoitetaan pysymään hiljaa. Joten menin kotiin. Vietin jonkin aikaa puistossa. Oli täysikuu, ja minä vain kylvin kuun valossa, en tarkoituksella, vaan olin vain puistossa, hiljaa, ja sitten tietoisuuteni siirtyi, kunnes olin kuu. Tietoisuuteni oli kuun tasolla. En ollut suunnitellut tätä. Tämä ei tapahtunut ruusuristitemppelissä, mutta temppelissä tapahtunut valmisti minut tähän. Vihkimysseremonia ja temppelin värähtelyt valmensivat minua kokemaan yhteyden toiseen tietoisuuden tasoon.

Tämän jälkeen osallistuin ruusuristiläiseen vihkimysmatkaan Egyptissä. Kun koemme näitä, meillä on seremonioita eri paikoissa Niilin varrella sijaitsevista muinaisista temppeleistä, joissa on hyvin erityistä energiaa. Yleensä vihkimysmatkat kestävät kaksi tai kolme viikkoa, joten

siirrymme pois tavanomaisesta havainnoinnistamme, tavanomaisesta viiden aistin kautta tapahtuvasta tietoisuudestamme. Vihkimysmatka Egyptissä oli minulle täysin mullistava kokemus, joka jatkoi ruusuristiläistä vihkimystäni.

Seisoin sfinksin edessä ja lupasin silloin, että aina kun minua pyydetään palvelemaan Ruusuristin Veljeskuntaa, aion suostua. Ja niin olen tehnyt. Olen palvellut monissa rituaalisissa tehtävissä. Olen ollut vartija (guardian) ja saattaja (conductor), ja mitä vain, olen palvellut useimmissa rituaalisissa tehtävissä. Olen palvellut teknikkona, keittiökomiteassa ja avointen kokousten komiteassa. Aina kun minua pyydetään palvelemaan Ruusuristin Veljeskuntaa, sanon kyllä. Tämäkin on ollut minulle hyvin muuttava kokemus, koska tunnen tämän energiakierron itseni ja veljeskunnan energian välillä.

Pian Egyptistä palattuani olin St. Louis loosissa, jossa ilmoitettiin, että Rosicrucian Egyptian Museumissa oli avoinna johtajan paikka. Ammatillinen kokemukseni oli valmistanut minua tähän tehtävään. Hain paikkaa, mutta olin asunut koko ikäni St. Louisissa. Perheeni oli siellä, minulla

oli hyvä työpaikka, ja ajattelin, että jos minulle tarjotaan tätä paikkaa, otan sen vastaan, ja jos ei, ei se mitään. Joten heti sen jälkeen, kun olin luvannut palvella veljeskuntaa minulla oli tilaisuus soveltaa sitä ja jatkaa sitä kiertoa. Minulle tarjottiin paikkaa, ja tulin töihin Rosicrucian Parkiin. Muistan, että haastattelun aikana kävelin ympäri Rosicrucian Parkia ihastellen sen energiaa. Rosicrucian Parkissa on niin voimakkaita värähtelyjä. Muistan ajatelleeni, että täällä asuvat ja työskentelevät jäsenet ovat hyvin onnekkaita, ja ajattelen niin edelleen joka päivä, kun olen Rosicrucian Parkissa. On aivan uskomatonta, että voin palvella tällä tavalla.

Pian San Joseen muutettua-ni aloin osallistua Kalifornian ruusuristiläisten toimintaan. Päätimme pitää yhden alueellisen komitean kokouksemme läheisessä punapuumetsässä. Kun olin siellä, yksi jäsenistä, joka oli myös vapaaehtoinen puistonvartija, pyysi minua nojamaan pääni lähellä olevan punapuun runkoon. Kun tein näin, suljin silmäni ja tuin otsani puuhun, niin kaikki nämä symbolit alkoivat liikkua mielessäni. Ne pyörivät kuin peliautomaatissa,

jossa kuvat nousivat ja laskivat, mutta niitä oli niin paljon, etten tunnistanut niitä. Ne olivat jotain heprean aakkosten ja hieroglyfin kaltaisia, mutta eivät kuitenkaan kumpaakaan. Olin aivan yllättynyt tästä kokemuksesta ja tiesin, että jotain oli ladattu, mutta en tiennyt mitä. Vaikuttaa siltä, että tämä oli lisää minun ruusuristiläistä vihkimystäni.

Pian sen jälkeen minua pyydettiin toimimaan suurmestarina. Uskon, että tämä minulle tällä tavalla annettu tehtävä on vaikuttanut minuun ja päätöksiin, joita teemme Rosicrucian Parkissa tämän pyhän paikan hoidosta. Esimerkiksi siitä lähtien, kun minusta tuli suurmestari vuonna 2000, olemme toimineet organisaation poistaneet paljon vettä kuluttavat nurmikot ja korvanneet ne kotoperäisillä kasveilla. Olemme näin säästäneet miljoonia litroja vettä vuosittain. Olemme saavuttaneet hiilineutraaliuden ja tuotamme nyt kaiken energiamme itse. Olemme asentaneet aurinkopaneeleja Rosicrucian Parkiin. Tämä ei ollut minun osaamisaluetta, ja tunnen, että Ruusuristin Veljeskunnan alueellisessa komiteassa saamani tieto ohjasi päätöksiäni. Tuo kokous oli muuten paras kokouksemme.

Suosittelen vastaavia kokouksia puistoissa. Uskon, että se on vaikuttanut ruusuristiläisenä olemisen kokemukseeni.

Joten kaikissa näissä tapa- uksissa – avautumisessa, joka tapahtui ensimmäisessä konvo- kaatiossani, johon osallistuin loosissa, ensimmäisessä temp- peliasteen vihkimyksessä, jossa virityin toiseen ulottuvuuteen ja minusta tuli kuu ja kuu tuli minuun, vihkimysmatkalla hal- ki Egyptin, jossa menin sisään kaikkeen, ja Ruusuristin Vel- jeskunnan alueellisen komitean kokouksessa – pääsin toiseen ulottuvuuteen, johon en yleensä pääse, johonkin, joka on yli sen, mitä yleensä tiedän. Kytkeydyin tuntemattomaan. Ruusuristiläi- sissä opetuksissa tätä lähdetä kutsutaan todellisuudeksi (actu- ality). Meitä ympäröivä maailma, kaikki mitä näemme, kaikki mikä ilmenee universumissa, on todellisuutta – ruusuristiläi- sen määritelmän mukaan – ja todellisuus (actuality) on kaiken potentiaalisesti olemassa olevan alkuperäisen värähtelytaajuuden lähde. Pythagoras näki tämän suunnitelman numeroissa ja Platon muodoissa. Egyptiläiset näkivät tämän Am Dwatina – puhtaan potentiaalisuuden maa-

gisena maailmana. Tämä lähde koetaan viiden fyysisen aistimme ulkopuolella.

Joskus kysyin uusilta ruusuris- tiläisiltä jäseniltä, miten opintosi sujuvat? Muutin nyt kysymyksen muotoa, koska tavoitteemme on sanktumin perustaminen ja säännöllisten sanktumhetkien pitämisen tarkoituksena on luoda edellytykset mystisille kokemuk- sille, luoda edellytykset päästä muiden tietoisuuden tasojen kanssa yhteyteen. Opiskelu ei ole tarpeeksi syvällinen termi kuvaamaan sitä, mitä teemme ruusuristiläisinä.

H. Spencer Lewis totesi, että on olemassa neljäs ulottuvuuden tila. On tavanomainen korkeus, syvyys ja leveys, ja sitten on avaruuden värähtelevä ulottu- vuus. Kun olemme virittyneet johonkin, joka on olemassa ilmentymättömässä tilassa, aja- tuksemme aktivoivat sen olemas- saoloksi. Tämä on todellisuuden kenttä. Kun siirrymme viiden objektiivisen aistimme ulkopuo- lelle, se mahdollistaa potentiaalin virtaamisen meistä siihen ja siitä meihin. Tämä on osa vih- kimystämme ruusuristiläisinä. Nämä kokemukset tapahtuvat joskus sanktumissamme, toisi- naan ruusuristitemppeleissä ja

joskus missä tahansa paikassa, johon suuntaamme huomiomme ja vilpittömyytemme. Näissä kokemuksissa, jotka ovat olleet osa ruusuristiläistä vihkimystäni, meillä on monia tekniikoita, jotka voivat luoda avautumista – tämä voi tapahtua vokaaliään-teillä, joiden intonoiminen luo avautumisen. Voimme käyttää vokaaliään-teitä. Voimme harjoitella erilaisia tekniikoita psyykkisten keskusten avaamiseksi. Nämä ovat kaksitoista energia- ja informaatiokeskusta, jotka värähtelevät, ja voimme nostaa näitä värähtelyjä niin, että ne ovat sopusoinnussa, resonanssissa, koherenssissa kyseisen kentän tai ulottuvuuden kanssa.

Voimme myös suorittaa rituaaleja, joita tehdään vuoden voimakkaimpina aikoina, kuten kevätpäiväntasauksena. Voimme virittäytyä luonnon kiertokulkuihin ja niiden voimaan. Tiettyihin toimintoihin on suotuisampia aikoja, ja ne opitaan ruusuristiläisissä opetuksissa. Opintokirjeet kannustavat meitä viettämään enemmän aikaa luonnossa luodaksemme yhteyden korkeimpiin hengellisyiden tai tietoisuuden tasoihin, joihin voimme viritäytyä. On rituaaleja, jotka liittyvät taivaankappaleisiin. Yksi

korkeammista asteista sisältää kokonaisen sarjan opintokirjeitä, joissa käsitellään sitä, kuinka voimme virittäytyä tiettyihin taivaankappaleisiin ja hyötyä niiden vaikutuksesta.

Rosicrucian Parkissa järjestetään toisinaan täysikuun meditaatioita. Ensimmäisen temppelias-teen vihkimyksen ensimmäisen ja toisen osan välillä koin kokemuksen, jossa virityin kuun kanssa ja pääsin viritykseen toisen tason kanssa. Voimme avautua jollekin uudelle – tämä rohkaisee tällaisia kokemuksia. Kun astuin St. Louis loosin ovesta ensimmäistä kertaa, kaikki oli minulle uutta – paikan tunnelma, sisustus. St. Louis loosin jäsenet ovat jäljentäneet Rosicrucian Parkin Suuressa Temppelissä olevat seinämaalaukset. Kuten kollegani Leo sanoi, vihkimyksemme on kuin ensimmäinen koulupäivä tai matka. Olemme olentoja, jotka kukoistavat uutuuden voimalla. Usein pidämme kiinni tutusta, mutta kukoistamme uutuudessa. Voimme lisätä tietoisuuttamme nähdäksemme jotain uutta joka hetki. Meidän on kuitenkin irrottauduttava tiedostamattomasta ohjelmoinnistamme, koska usein toimimme saman ohjelmoinnin mukaan, eikä se jätä tilaa tai

tarjoa mahdollisuuksia näille hämmästyttävälle kokemuksille.

Voimme myös laajentaa käsitystämme tavallisten ajan ja tilan rajojen ulkopuolelle. H. Spencer Lewis loi meditaation Kosmiselle sanktumille. Kosminen sanktum on korkein tietoisuuden taso, johon voimme virittäytyä. Se on kuitenkin hieman abstrakti, joten hän loi tekniikan, jonka avulla voimme visualisoida sen. Ensin hän kuitenkin pyytää meitä nousemaan istumapaikkamme yläpuolelle, kaupunkimme yläpuolelle, maamme yläpuolelle, jotta voimme irrottautua ajan ja tilan ehdollistuksesta, koska kunnioitusta herättävä kokemus tapahtuu ajan ja tilan ulkopuolella.

Toinen osa vihkimysprosessiani on sitoutuminen Ruusuristin Veljeskuntaan. Olin niin kiitollinen Egyptissä kokemastani vihkimysmatkasta, että lupasin palvella veljeskuntaa aina kun minua pyydetään. Avasin itseni antamiselle. Tämä on perustavanlaatuinen tekniikka ihmisille, jotka harjoittavat runsauden hoidtelemista elämäänsä. Emme pidä kiinni rahastamme toivoen saavansa lisää rahaa. Löydämme tapoja antaa rahan virrata lävitsemme, jotta se palaa sitten takaisin meille. Samalla tavalla,

kun avaudumme yhteyteen jumalalliseen, todellisuuden (actuality) hyödyntämiseen, tämä potentiaalisuuden kenttä antaa takaisin. Luomme tämän kierron – me annamme, ja se antaa. Mitä enemmän annan ruusuristiläisille, sitä enemmän saan takaisin. En pysy perässä.

Toinen osa vihkimyskokemustani veljeskunnassa, jonka mainitsin, oli puusta latautuminen. Tämä puu latasi minulle jotakin, mitä en olisi voinut saada millään muulla tavalla. Ja sen jälkeen minulla on ollut muutamia muita samanlaisia

kokemuksia. Tämä taas koskettaa todellisuuden (actuality) aluetta, puhdasta tietoisuuden aluetta.

Nyt voimme harjoittella virittäytymistä. Hetken kuluttua keskitymme hengitykseen, joka auttaa viestittämään autonomiselle hermostolle, että kaikki on hyvin ja se voi rentoutua. Sitten intonoimme vokaalin OM seitsemän kertaa. OM saa päään käpyrauhaseen värähtelemään. Käpyrauhasesta pidetään porttina psyykkisen ja fyysisen minän välillä – opintokirjeissä sanotaan, että se on portti sielun ja näkymättömän tason välillä. Käpyrauhanen sijaitsee kulmakarvojen korkeudella, mutta aivojen takaosassa. Sitä virittäydymme Kosmiseen sanktumiin, riippumatta siitä, miten päätät sen visualisoida. Yhdistymme korkeimpaan tietoisuuden tasoon, korkeimpaan värähtelytaajuuteen, johon pysymme virittäytymään. Tämä on portti todellisuuden (actuality) kenttään, ja valitset sille symbolin, joka täyttää sydämesi ilolla, kun ajattelet sitä. Se voi olla inspiroiva maisema, kuten metsä, vesistö, vuori tai niitty, tai se voi olla rakennus, kuten kirkko, temppeli, moskeija tai ruusuris-tiläisten temppeli. Joten me me-

nemme ajan ja tilan tuolle puolen, heijastamme tietoisuutemme sen tuolle puolen, mihin olemme tottuneet, tuntemattomaan, ja sitten viritämme itsemme tähän taajuuteen. Joten aloitamme nyt.

Kehotan sinua ottamaan kolme syvää hengitystä ja rentoutumaan jokaisen uloshengityksen myötä. Hengitä nyt normaalisti ja keskity hengitykseen, kun ilma kulkee nenän kautta sisään ja ulos. Jos mielesi harhailee, palauta se lempeästi nenän kautta sisään ja ulos kulkevaan hengitykseen. Keskitä nyt huomiosi aivojen takaosaan, käpyrauhaseen. Kuvittele säteilevä, violetti energiapallo, joka säteilee käpyrauhasesta.

Seuraavaksi intonoimme vokaalin OM. Oletko valmis? Hengitä sisään ja intonoi vokaali OM seitsemän kertaa. Olet avannut oven johonkin uuteen, joka odottaa sinua.

Nosta nyt tietoisuutesi korkeammalle. Aseta tietoisuutesi päään yläpuolelle. Ja nyt vielä korkeammalle, istumapaikkasi yläpuolelle, huoneen, rakennuksen, kaupungin, osavaltion tai maakunnan yläpuolelle. Käännä nyt katseesi taaksepäin ja näet Maan pyörivänä pallona.

Käännä katseesi jälleen ylöspäin. Nouse auringon ohi, aurin-

kokuntamme ohi, galaksimme ohi, avaruuden ja ajan ääriin ja niiden tuolle puolen.

Nyt tässä paikassa, joka on ajan ja avaruuden tuolla puolen, näet Kosmisen sanktumin, jonka olet valinnut visualisoida, maisemana, rakennuksena tai jonakin muuna.

Tule sisäänkäynnille.

Pysähdy kunnioituksella ja kiittollisuudella.

Aseta kätesi sydämellesi.

Astu nyt Kosmiseen sanktumiisi, tähän pyhään valtakuntaan, joka on ajan ja avaruuden ulkopuolella.

Huomaat, että värähtelyt täällä ovat erilaisia, ja ylittävät tavantomaisesti aistimasi.

Näkökenttäsi täyttyy kunnioitusta herättävästä kauneudesta.

Harmoniset äänet soivat sydämessäsi.

Tuoksut täyttävät koko olemuksesi.

Kaikki värähtelee lähteen, todellisuuden taajuudella.

Nyt näet keltaisen valopallon säteilevän sydäkesukuksessasi.

Se laajenee ja laajenee, kunnes olet kokonaan sen sisällä, pidättelemättä mitään, antautuen täysin sydämesi energialle.

Nyt tunnet energian virtaavan vastavuoroisesti Kosmisesta

sanktumistasi.

Mitä enemmän energiaa annat sydämesi keskuksesta, sitä enemmän energiaa virtaa tästä pyhästä lähteestä. Tämä korkea värähtelytaso, joka virtaa takaisin sydämeesi, ravitsee sinua.

Kädet edelleen sydämelläsi, tiedät, että jotain on ladattu sinuun, jokaiseen soluun todellisuuden (actuality) kentästä sinuun. Se on kuin siemen, joka on istutettu puhtaimpaan maaperään, valmiina juurtumaan, kasvamaan ja kukkimaan, kukoistamaan koko elämäsi ajan.

Kädet edelleen sydämelläsi, kiität tästä vihkimyksestä Kosmisesta sanktumissa.

Valmistaudu nyt poistumaan Kosmisesta sanktumista. Palaa aurinkokuntaamme ja Maahan, maahan, jossa olet, kaupunkiin, jossa olet, paikkaan, jossa istut.

Palauta tietoisuutesi takaisin tähän hetkeen.

Niin nyt on!

**Martinisti -Veljeskunta toimii AMORCin sisällä.
Voit halutessasi aloittaa myös martinistiopinnot
suomenkielellä.**

**Ruusuristin Veljeskunnan
Jäsenlehti**